

را^(۱) ومی گویند هر آئینه این پیغامبر دیوانه است (۵۱) .

و بحقیقت نیست این قرآن مگر پندی عالمهرا (۵۲) .

سوره حاقه مکی است و آن پنجاه
ودو آیت و دو رکوع است

بنام خدای بخشاینده مهربان .
قیامت (۱) .

چیست آن قیامت (۲) .

و چه چیز خبردار کرد ترا که چیست آن
قیامت^(۲) (۳) .

دروغ شمرد قبیله ثمود و عاد قیامت را (۴) .
اما ثمود پس هلاک کرده شد ایشانرا به
نعره تند (۵) .

و اما عاد پس هلاک کرده شد ایشانرا به
باد سخت از حد گذشته (۶) .

خدا برگماشت آن بادر ابرعاد هفت شب
و هشت روز نهایت نحس پس می بینی
ای بیننده آن قوم عاد رادر آن شب ها
و روزها بزمین افتاده گویا ایشان تنه های
درختان خرماي از کهنگی برهم شده اند
(۷) .

وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿٥١﴾

وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٥٣﴾

الْحَاقَّةُ ﴿٥٤﴾

مَا الْحَاقَّةُ ﴿٥٥﴾

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ﴿٥٦﴾

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِوَاعَادِ الْقَارِعَةِ ﴿٥٧﴾

فَأَمَّا ثَمُودُ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ غَالِبٍ ﴿٥٨﴾

وَأَمَّا عَادُ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ رَبِيحَ صَوَّارٍ عَاتِيَةٍ ﴿٥٩﴾

سَحَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمَّ لَيْلٍ وَنَمِيَّةً أَيْتَارٍ لِحُسُومًا ﴿٦٠﴾

فَكَرَى الْقَوْمُ فِيهَا صَارِعِي كَانَتْهُمْ أَجْمَازُ فَعَلَّ خَاوِيَةً ﴿٦١﴾

(۱) و این کنایه است از شدت عداوت ایشان .

(۲) مترجم گوید ظاهر نزدیک بنده آنست که معنی آیت ست عقوبتِ ثابت چیست آن
عقوبتِ ثابت و هر چیز مطلع ساخت ترا که چیست آن عقوبتِ ثابت بعد از آن چند
عقوبت گذشته را بیان فرمود .

پس آیامی بینی از ایشان هیچ اثری (۸) .
و بعمل آورد فرعون و آنانکه پیش از وی
بودند و اهل موتفکات نیز گناه را (۹) .
پس نافرمانی کردند فرستادهٔ پروردگار
خود را پس در گرفت خدا آنجماعت را
در گرفتن عظیم (۱۰) .

هر آئینه ما وقتیکه از حد گذشت آب
سوار کردیم شمارا بر کشتی روان (۱۱) .
تا بکنیم این مقدمه را برای شما پندی و یاد
داردان را گوش یاد دارنده (۱۲) .

پس چون دمیده شود در صورتیکه بار
دمیدن (۱۳) .

و برداشته شود زمین و کوه هارا پس
کوفته شود ایشان را یکبار کوفتن (۱۴) .
پس آنروز متحقق شود قیامت (۱۵) .
و بشگافد پس آسمان آنروز سست شده
باشد (۱۶) .

و فرشتگان برکناره های آسمان باشند
و بردارند تخت پروردگار ترا بالای
خویش آنروز هشت کس (۱۷) .

آنروز پیش آورده شود شمارا پنهان
نماند از حال شما هیچ سری (۱۸) .

اما آنکه پس داده شدش نامهٔ اعمال او به
دست راست او پس گوید بگیری بخوانید
نامهٔ اعمال مرا (۱۹) .

هر آئینه من معتقد بودم که من بهم خواهم
رسید بحساب خود (۲۰) .

پس آن شخص در زندگانی پسندیده

فَهَلْ تَرَىٰ لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ۝
وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالنَّاطِقَةِ ۝
فَصَوَّرَ سُورِلَ رَيْبِهِمْ فَأَخَذَ هُمْ أَخَذَةً رَاطِبِيَةً ۝

إِنَّا لَمَّا طَغَا الْمَاءُ حَمَلْنَاكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ۝

لِيَجْعَلَ لَكُمْ تَذْكَرًا وَتَعِبَهَا أذُنُ ۝ وَأَعْيَاهُ ۝

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ۝

وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً وَاحِدَةً ۝

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ۝

وَانشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ۝

وَالْمَلَائِكُ عَلَىٰ أَسْبَابِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ
ثَنِينَةً ۝

يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَىٰ مِنْكُمْ خَافِيَةٌ ۝

فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَيَقُولُ مَا أُوْتِمِرُّوا
بِكِتَابِيَةٍ ۝

إِنِّي ظَنَنْتُ أَنِّي مُلَىٰ حِسَابِيَةٍ ۝

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

باشد (٢١) .

در بهشتی بلند (٢٢) .

که میوه آن قریب الحصول ست (٢٣) .

(گفته شود) بخورید و بیاشامید خوردن
و آشامیدن گوارا بسبب آنچه پیش فرستاده
بودید در روز های گذشته (٢٤) .

واما آنکه داده شدش نامه اعمال او بدست
چپ او پس گوید ای کاش داده نمی
شد مرانامه اعمال من (٢٥) .

ای کاش نمیدانستم چیست حساب من
(٢٦) .

ای کاش مرگه آخر کننده کار بودی (٢٧) .

هیچ نفع نه کرد از من مال من (٢٨) .

زائل شد از من پادشاهی من (٢٩) .

(گفته شود ای فرشتگان) بگیریدش پس
طوق به گردن کنیدش (٣٠) .

باز در دوزخ داخل کنیدش (٣١) .

باز در زنجیری که درازی آن هفتاد گز باشد
در آریدش (٣٢) .

هر آئینه این شخص ایمان نمیداشت
بخدای بزرگ (٣٣) .

و رغبت نمیداد مردمان را بر طعام دادن
فقیر (٣٤) .

پس نیست این شخص را امروز
اینجا خویشاوندی (٣٥) .

و نیست (این شخص را) هیچ طعامی
مگر از چرک و خون (٣٦) .

که نخوردند آنها مگر گناهگاران (٣٧) .

فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ﴿٢١﴾

فُتُوْفَهَا دَارِيَةً ﴿٢٢﴾

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ

الْحَالِيَةِ ﴿٢٣﴾

وَإِنَّمَا مِنْ أُمَّتِي كِتَابٌ بِشِمَالِهِ ۗ يَقُولُ يُنَبِّئُنِي لَمْ

أُوتِ كِتَابِيَهُ ﴿٢٤﴾

وَلَمْ أَدْرِمَا حِسَابِيَهُ ﴿٢٥﴾

يَلْبَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاهِصِيَةَ ﴿٢٦﴾

مَا أَخْفَى عَنِّي مَالِيَةَ ﴿٢٧﴾

هَكَكَ عَنِّي سُلْطَنِيَةَ ﴿٢٨﴾

خُدُودُهُ تَغْلُوهُ ﴿٢٩﴾

ثُمَّ الْوَحْيِيَةَ صَلَوَةَ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ﴿٣١﴾

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ﴿٣٢﴾

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ﴿٣٣﴾

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هُنَا حَبِيمٌ ﴿٣٤﴾

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَنِينٍ ﴿٣٥﴾

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ﴿٣٦﴾

پس قسم میخورم بآنچه می بینید (۳۸) .
 وآنچه نمی بینید (۳۹) .
 هراثینه این (قرآن) گفتار فرشته بزرگوار
 ست (۴۰) .
 نیست آن گفتار شاعر، اندکی ایمان
 می آرید (۴۱) .
 نیست گفتار کاهن، اندکی پندمی پذیرید
 (۴۲) .
 فرود آورده شده است از جانب پروردگار
 عالمها (۴۳) .
 واگر می بست پیغامبر ما بعض سخن
 هارا (۴۴) .
 هراثینه می گرفتیم ازدست راست او را
 (۴۵) .
 باز می بریدیم رگ دل او را^(۱) (۴۶) .
 پس نیست از شما هیچکس ازو
 بازدارنده^(۲) (۴۷) .
 و هراثینه قرآن پندی ست پرهیز گاران را
 (۴۸) .
 و هراثینه ما میدانیم که بعض شمادروغ
 پندارنده اید (۴۹) .
 و هراثینه قرآن حسرت ست بر کافران
 (۵۰) .
 و هراثینه قرآن حقیقت درست ست (۵۱) .

فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۸﴾
 وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۹﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ﴿۴۰﴾
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْمِنُونَ ﴿۴۱﴾
 وَلَا يَقُولُ كَاهِنٌ قَلِيلًا مَّا تَدَّكُرُونَ ﴿۴۲﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۳﴾
 وَلَوْ تَوَكَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقْوَامِ ﴿۴۴﴾
 لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿۴۵﴾
 ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿۴۶﴾
 فَمَا يَمْنَهُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ﴿۴۷﴾
 وَإِنَّهُ لَتَذْكُرٌ لِلَّذِينَ ﴿۴۸﴾
 وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ﴿۴۹﴾
 وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۰﴾
 وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ﴿۵۱﴾

(۱) مترجم گوید عادت سیاف آنست که دست راست اسیر را بدست چپ خود بگیرد و شمشیر بگردن او حواله کند لهذا باین اسلوب گفته شد .
 (۲) یعنی عقوبت ما را .

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَلِيِّ ۝

پس به پاکی یادکن پروردگار بزرگوار خودرا (۵۲) .

سوره معارج مکی است آن چهل
وچهار آیت ودو رکوع است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝

طلب کرد طلب کننده عقوبتی فرودآینده (۱) .

لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝

برکافران فرودآینده، نیست اوراهیچ بازدارنده^(۱) (۲) .

مِنَ اللَّهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝

فرودآینده ازجانب خدا، خداوند مرتبه هاکه (۳) .

تَعْرِبُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ

برآن صعود کرده شود بالامی روند فرشتگان وروح نیز^(۲) بسوی خدا درروزی که هست مقدارآن پنجاه هزار سال (۴) .

خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۝

پس صبر کن صبر نیک (۵) .

فَأَصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا ۝

هرآئینه کافران دورمی بینند آن روزرا (۶) .

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَیْئَاتًا ۝

ومانزدیک می بینمش (۷) .

وَتَرَاهُ قَرِيبًا ۝

روزی که شود آسمان مانند مس گذاخته (۸) .

يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْمُهْلِ ۝

وشوندکوه ها مانند پشم رنگین (۹) .

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝

ونپرسد هیچ خویشاوند خویشاوند دیگررا (۱۰) .

وَلَا يَسْئَلُ حَمِيمٌ حَمِيمًا ۝

ونموده شودایشان را قرابتیان ایشان آرزو

يُضْعَرُّونَهُمْ يَوْمَذُ الْمُنْجَمِ لَوْ يَفْقَدُونِي مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ

(۱) یعنی گفتند "متی هذاالوعد ان كنتم صادقين" .

(۲) یعنی جبرئیل علیه السلام .